

432

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 10 października 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych, Obrony Narodowej i Skarbu o egzaminach pielęgniarskich.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. w sprawie praktyki pielęgniarskiej (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia niniejszego, w których jest mowa o wojewodzie, urzędzie wojewódzkim lub wydziale zdrowia urzędu wojewódzkiego stosuje się odpowiednio do: Prezydenta m. st. Warszawy, Prezydenta m. Łodzi, Za-

rzędu Miejskiego m. st. Warszawy i Zarządu Miejskiego m. Łodzi oraz Resortu Zdrowia i Opieki Społecznej m. st. Warszawy i Wydziału Zdrowia Publicznego m. Łodzi.

§ 2. Egzaminy pielęgniarskie odbywać się będą w okresie do dnia 31 grudnia 1949 roku dwa razy do roku:

- 1) w terminie wiosennym,
- 2) w terminie jesiennym.

Dokładne daty i miejsca egzaminów ustali każdorazowo przewodniczący Państwowej Komisji Egzaminacyjnej.

§ 3. Do przeprowadzenia egzaminów powołuje się Państwową Komisję Egzaminacyjną, w dalszym ciągu zwaną Państwową Komisją, w skład której wchodzi:

- 1) przewodniczący i jego zastępcy — mianowani przez Ministra Zdrowia;
- 2) jeden członek i jego zastępcy — delegowani przez Ministra Zdrowia;
- 3) jeden członek i jego zastępcy delegowani przez Ministra Obrony Narodowej;
- 4) jeden członek i jego zastępcy — delegowani przez Związek Zawodowy Pracowników Służby Zdrowia spośród pielęgniarek;
- 5) jeden członek i jego zastępcy — delegowani przez Związek Zawodowy Pracowników Służby zdrowia spośród lekarzy.

Państwowa Komisja może powoływać fachowych egzaminatorów.

Państwowa Komisja działa na podstawie regulaminu nadanego przez Ministra Zdrowia.

§ 4. Egzamin pielęgniarski polega na stwierdzeniu znajomości przedmiotów wyszczególnionych w programie egzaminu załączonym do niniejszego rozporządzenia (załącznik Nr 1).

§ 5. Osoby zamierzające przystąpić do egzaminu pielęgniarskiego powinny złożyć odpowiednie podanie we właściwym dla ich miejsca zamieszkania urzędzie wojewódzkim.

Do podania należy dołączyć:

- 1) dowód obywatelstwa polskiego;
- 2) dowód ukończenia 7-ciu klas szkoły powszechnej lub posiadania wykształcenia równoznacznego;
- 3) metrykę urodzenia lub inny dowód stwierdzający wiek;
- 4) świadectwo niekaralności;
- 5) świadectwo urzędowego lekarza o stanie zdrowia;
- 6) dowód z odbycia 5-letniej praktyki pielęgniarskiej w zakładach leczniczych lub zapobiegawczych, albo świadectwo z ukończenia za granicą jednorocznej szkoły pielęgniarstwa i dwuletniej praktyki pielęgniarskiej;
- 7) własnoręcznie napisany życiorys;
- 8) 2 fotografie z poświadczeniem tożsamości.

§ 6. Komisja kwalifikacyjna przy urzędzie wojewódzkim działa na podstawie regulaminu nadanego przez Ministra Zdrowia.

W skład komisji kwalifikacyjnej przy urzędzie wojewódzkim wchodzi powołani przez wojewodę:

- 1) przedstawiciel wojewódzkiego wydziału zdrowia;
- 2) przedstawiciel kuratorium szkolnego;
- 3) kierowniczka kursu przeszkoleniowego lub referent pielęgniarstwa urzędu wojewódzkiego;
- 4) delegat wojewódzkiej rady narodowej;
- 5) delegat Związku Zawodowego Służby Zdrowia — członek Związku.

§ 7. Na podstawie opinii komisji kwalifikacyjnej wojewoda dopuszcza kandydatów na kurs przeszkoleniowy, wyznaczając datę i miejsce rozpoczęcia kursu.

§ 8. Kurs przeszkoleniowy polega na teoretycznym i praktycznym przerobieniu z kandydatami przedmiotów objętych programem egzaminu pielęgniarskiego.

Szczegółowy program kursu zawarty jest w załączniku Nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 9. O ukończeniu kursu przeszkoleniowego przez poszczególnych kandydatów wojewoda zawiadamia Państwową Komisję, dołączając podanie wraz z załącznikami (§ 5).

§ 10. Państwowa Komisja po otrzymaniu zawiadomienia wojewody (§ 9) zawiadamia kandydatów o dopuszczeniu do egzaminu pielęgniarskiego i wyznacza datę i miejsce egzaminu.

§ 11. Kandydatom, którzy złożą egzamin pielęgniarski z wynikiem pomyślnym, Państwowa Komisja wyda świadectwo według wzoru zatwierdzonego przez Ministra Zdrowia.

§ 12. W przypadku niepomyślnego wyniku egzamin może być powtórzony jeszcze raz, lecz nie wcześniej niż po upływie 6-ciu miesięcy.

§ 13. Koszty kursów przeszkoleniowych i egzaminów pielęgniarskich pokrywa Skarb Państwa.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia:

Tadeusz Michejda

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Obrony Narodowej:

Michał Zymierski

Marszałek Polski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Załącznik Nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 10 października 1947 r. (poz. 432).

PROGRAM EGZAMINU PISEMNEGO I USTNEGO

Elementarne wiadomości z fizjologii, anatomii, higieny osobistej człowieka, higieny otoczenia, walki z chorobami zakaźnymi i społecznymi, pielęgnowanie chorych na choroby: chirurgiczne, wewnętrzne, zakaźne i dzieci oraz niesienie pomocy w nagłych wypadkach.

Lista zabiegów na egzamin z praktyki pielęgniarskiej.

Przygotowanie i zasłanie łóżka dla osoby dorosłej.

Zmiana bielizny pod chorym, którego nie można obracać.

Zmiana koszuli.

Przenoszenie chorego z łóżka na łóżko.

Przenoszenie chorego z wózka na łóżko.

Obracanie chorego z jednego boku na drugi.

Przesuwanie chorego na brzeg łóżka.

Usadzenie chorego w łóżku, ułożenie poduszki, wałki, kółka gumowego, klosza.

Kąpiel oczyszczająca w łóżku.

Toaleta poranna i wieczorna.

Oczyszczenie jamy ustnej.

Czesanie włosów.

Mycie głowy w łóżku.

Postępowanie przy wszawicy.

Zapobieganie odleżynom.

Mierzenie i zapisywanie temperatury.

Badanie, liczenie i zapisywanie tętna.

Badanie, liczenie i zapisywanie oddechu.

Pomoc przy unieruchamianiu kończyn.

Sztuczne oddychanie.

Pobranie nalotów z gardła i nosa.

Bandażowanie: kończyn, klatki piersiowej, brzucha, głowy, ucha, oka, nosa, szczęki, sutka.

Lewatywa przeczyszczająca, odżywcza, lecznicza.

Kroplówka.

Doustne podawanie lekarstw.

Zastrzykiwanie pod skórę.

Zastrzykiwanie domięśniowe.

Inhalacja.

Katateryzacja.

Przemywanie krocza.

Przeplukiwanie pochwy.

Kompresy rozgrzewające.

Okłady wysychające.

Okłady suche, zimne i gorące.

Naparzanie.

Kataplazmy.

Bańki suche i cięte.

Łóżko pooperacyjne.

Chirurgiczne mycie rąk.

Pomoc przy opatrunku.

Czyszczenie narzędzi chirurgicznych.

Sterylizacja.

Przygotowanie i pomoc przy punkcji: żyłnej, opłucnowej, lędźwiowej, brzusznej.

Przygotowanie i pomoc przy płukaniu i sondowaniu żołądka.

Karmienie sondą.

Zmywanie alkoholem.

Kąpiel nasiadowa.

Wkładanie i zdejmowanie fartucha w izolację.

Słanie łóżka dla niemowlęcia.

Kąpiel noworodka.

Zmiana pieluszek.

Karmienie niemowląt naturalnie i sztucznie.

Lewatywa dla niemowląt.

Okład gorczyczny.

Przemywanie oka.

Pomoc przy badaniu oka i gardła.

Zakładanie maści do oka.

Zakraplanie oczu.

Okłady ciepłe i zimne, suche i wilgotne na

oko.

Przygotowanie do badania gardła.

Przygotowanie do badania nosa.

Przygotowanie do badania ucha.

Kompres rozgrzewający na ucho.

Kompres rozgrzewający na szyję.

Załącznik Nr 2 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 10 października 1947 r. (poz. 432).

PROGRAM DWUMIESIĘCZNEGO KURSU PIELĘGNIARSKIEGO W POŁĄCZENIU Z PRAKTYKĄ.

Okres I trwający 4 tygodnie (wykłady i ćwiczenia).

Anatomia i fizjologia	20 godzin
Higiena osobista	6 „
Patologia ogólna	6 „
Pielęgnowanie chorych i ćwiczenia praktyczne	80 „

Choroby wewnętrzne	10 „
Choroby chirurgiczne i aseptyka	10 „
Bandażowanie łącznie z ćwiczeniami	20 „
Choroby zakaźne i bakteriologia	10 „
Ginekologia i położnictwo	8 „
Choroby dziecięce	10 „
Zasady odżywiania	8 „
Pomoc w nagłych wypadkach	4 „

razem 192 godziny

Okres II trwający 4 tygodnie (wykłady i praktyka na oddziałach szpitalnych i w ośrodku zdrowia).

Choroby oczu, nosa, gardła i uszu	6 godzin
„ skóry i weneryczne	6 „
Higiena ogólna i społeczna	24 „
Ustawodawstwo sanitarne i społeczne—organizacja opieki społecznej	4 „
Etyka i historia pielęgniarstwa	6 „
Nauka o Polsce współczesnej	5 „
Organizacja służby zdrowia w Polsce, wojskowa służba zdrowia, związki zawodowe służby zdrowia, szkoły pielęgniarstwa i położnych	5 „
	razem 56 godzin.

W okresie drugim przynajmniej 2 tygodnie powinny słuchaczki praktykować na oddziałach szpitalnych, przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia poszczególnych słuchaczek (oddz. chirurgiczny, wewnętrzny, położniczy i dziecięcy), w następnych 2 tygodniach — w ośrodku zdrowia.

Cała część praktyczna w wyżej wymienionych placówkach odbywać się powinna pod nadzorem instruktorki pielęgniarstwa dyplomowanej ze ścisłą jej obserwacją i oceną każdej poszczególniej słuchaczki.